

S. K. Neumann: *Pozdrav*

Sovětská Rusi,
buď zdráva!
Nad skomírajícím světem, jenž dusí
nás a všechny ostatní dělníky a dělnice,
buď zdráva,
světice!

Kdybychom dovedli ještě zdobiti oltáře,
Tvůj oltář bychom zdobili,
kdybychom učili své děti modlitbám,
jen k Tobě by se modlily,
světice!

Čtyřletá mučednice
na skřipci ničemné západní diplomacie,
popichované zlatou chátrou měšťácké Francie,
zrodivší revoluci:

mordýři Kolčak, Denisin, Nádenič, Wrangel,
tvá zrádná a zbabělá emigrace,
žurnalističtí lháři všech zemí v žoldu buržoazie
a všichni červi tyjící z mrchy starého světa,
holota, která řve: vlast!
a myslí na trůny, kšefty a chlast,
obklopili Tě nestoudnými pikli,
vředy carismu, jež se provalily,
zločin blokády a stíny revoluce
galejními koulemi Tvé nohy zatížily
a spoutaly Tvé ruce.

A přece žiješ,
spanilá a svatá,
a přece vyzařuješ na všechny strany
jako z keře hořícího vysvobozující slovo,
jako veliká monstrance zlatá,
v níž bělostně se skvěje tělo vykupitelovo,
aby podáváno bylo proletariátu.

Matko naše,
Ruská socialistická federativní sovětská republiko,
učitelko, záštito, naděje naše,
pilíři budoucnosti,
jediná hvězdo na stmělém nebi,
buď zdráva!

Přes nechápavost filozofů, kteří zastarali,
buď svato jméno Tvé všem srdce čistého;
přes nenávisť těch, kteří nahrabali,
řeč Tvoje vejdi v srdce lidu chudého.

Přes pikle emigrace, jež Tě zaprodává,
Tvá vůle staň se, dobuď světa celého,
a přes hladomor vzrůstej Tvoje moc a sláva
a Rudá armáda.

Sovětská Rusi,
buď zdráva!

(ze sb. *Rudé zpěvy*, 1923)